

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118204212
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8118204212.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobcu: Y. G., B.. XX.XX.XXXX, bytom U. X, Prešov, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom 1. Mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 1.056,68 eura, takt

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1.056,68 eura v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.04.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.056,68 eura. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17C 92/2016 o vydanie bezdôvodného obohatenia bol žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný. Poukázal na odôvodnenie predmetného rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 17C 92/2016 zo dňa 22.06.2016 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co 162/2016 zo dňa 18.09.2017. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, a preto finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 1.056,68 eura. Uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje výškou sumy, o ktorú sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Poukázal na to, že žalobca v podanej žalobe však nepreukázal, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojim konaním porušil, nakoľko svoj nárok opiera o rozhodnutie súdu, ktorým súd nekonštatoval porušenie práv alebo povinností, ale výlučne priznal vyplatenie bezdôvodného obohatenia. Právo na primerané finančné zadosťučinenie je závislé od úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi osobou - spotrebiteľom, ktorej porušením práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa bola privedená určitá hrozba ujmy. V danom prípade má žalovaný za to, že tieto skutočnosti neboli preukázané, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno a súdu hodnoverným a presvedčivým spôsobom nepreukázal úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, ani že mu v súvislosti s porušením práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi vznikla určitá ujma a ani, že táto ujma mu vznikla vo

výške 1.056,68 eur, ktoré požaduje v zmysle finančného zadosťučinenia. Poukázal na to, že predmetom konania vedeného pod sp.zn. 17C/92/2016 nebolo uplatnenie porušenia práv a povinností, ale výlučne vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že súd vyhodnotil úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu duálne uvedenej úrokovej sadzby a údajnej absencie termínu konečnej splatnosti. Neuvedenie všetkých zákonných náležitostí v úverovej zmluve však voči žalobcovi - spotrebiteľovi nepredstavovalo žiadne porušenie jeho práv, ba dokonca predstavovalo pre neho výhodu v zmysle, že pokiaľ mal vrátiť požičanú istinu s úrokmi a poplatkami v zmysle úverovej zmluvy, na základe rozhodnutia v konaní sp.zn. 17C/92/2016 to bola len istina. Do pozornosti súdu dal aj dôvodovú správu k zákonu č. 250/2007 konkrétne k § 3. Má za to, že predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby hrozba ujmy vznikla, inak nie je čo reparovať. Žalobcovi nielen, že žiadna ani potenciálna ujma nevznikla, ale naopak získal najvýhodnejší úver, aký by mu neposkytla žiadna banka. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia v sebe zahŕňa funkciu represívnu a preventívnu. Tieto funkcie považujeme za dodržané už samotným rozsudkom v konaní 17C/92/2016, keďže žalovaný už raz sankcionovaný bol a to tým, že žalobcovi bol poskytnutý úver bez úrokov a poplatkov a sumu prevyšujúcu istinu mu na základe rozsudku vyplatil. Navrhol žalobu zamietnuť.

3. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní poukázal na to, že v odôvodnení rozhodnutia v pôvodnom konaní je jednoznačne uvedené akého porušenia práv sa mal žalovaný dopustiť, a teda je podľa jeho názoru daný základ uplatneného nároku. Pokiaľ ide o výšku, tá sa odvíja od výšky bezdôvodného obohatenia, ktorú by si bol žalovaný ponechal, ak by žalobca v žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia nebol podal.

4. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní spochybnil hmotnoprávny základ nároku. Nie je podľa neho naplnená hypotéza upravená v zákone o ochrane spotrebiteľa § 3 ods. 5. Pokiaľ ide o uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia, tú považoval za neprimeranú. Uviedol, že povinnosť žalovaného poskytnúť finančné prostriedky žalobcovi bolo riadne splnená. To, že mala zmluva o úvere vady, je výsledkom právneho názoru konajúcej sudkyne. Žalovaný neberie bremeno ľarchy na seba, ktoré nastalo. Poukázal na to, že žalovaný už vyplatil žalobcovi bezdôvodné obohatenie, ako aj náhradu trov konania, čiže znášal už istú sankciu vo vzťahu k žalobcovi. Upriamil pozornosť i na to, že žalobca vystupoval v iných šiestich konaniach na tunajšom súde. Čiže opakovane uplatňuje svoje práva, je zastúpený požadovanou advokátskou kanceláriou, žiadal prihliadnuť aj na túto okolnosť. Žiadal preto žalobu zamietnuť a náhradu trov právneho zastúpenia si neuplatnil.

5. Na nariadenom pojednávaní vykonal súd dokazovanie listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn 17C 92/2016, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co 162/2016, vyjadreniami strán sporu, výpisom z účtu Clubcard kreditnej karty za obdobie od 1.9.2018 do 30.9.2018 č. zmluvy XXXXXXXXXXX, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 22.06.2016, č.k. 17C 92/2016-42 uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1 056,68 eur s 5,05 % ročným úrokom z priznanej istiny od 23.4.2016, vo zvyšku súd návrh zamietol. Súd v predmetnom rozhodnutí prijal záver, že úverová zmluva uzatvorená medzi účastníkmi nemá náležitosti vyžadované zákonom v § 10 ods. 1, 2 a § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z. z., keď v nej chýba termín konečnej splatnosti úveru, čo je porušením písmena f/ § 9 ods. 2, písmena i/ úroková sadzba a písmena x/ právo na odstúpenie od zmluvy a písmena g/ celková výška spotrebiteľského úveru. Porušenie týchto náležitostí má za následok, že takýto úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. Súd poznamenal, že v úverovej zmluve sú uvedené dve úrokové sadzby 26,28 % a 11,88 % bez bližšie zdôvodnenia. Takéto určenie úrokovej sadzby je nezrozumiteľné, nejasné a preto v tejto časti je dojednanie o úrokovej sadzbe v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neurčité, absolútne neplatným úkonom a pozerá sa na to ako keby úroková sadzba nebola dojednaná. Preto pokiaľ žalobca uhradil žalovanému aj poplatky a úroky a žalovaný tieto platby prijal bezdôvodne, žalovaný sa takto obohatil plnením bez právneho dôvodu a v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v zmysle § 456 Občianskeho zákonníka je povinný vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi. Výška bezdôvodného obohatenia tvorí úhrady, ktoré poskytol žalobca žalovanému v súvislosti s úhradami splátok tohto úveru v celkovej výške 6 010,76 eur (zaplatené splátky 4 867 eur + poplatky súvisiace s úverom 1 143,76 eur). Žalobca čerpal úver v celkovej výške 4 954,08 eur a rozdiel medzi týmito platbami predstavuje 1 056,68 eur, teda sumu ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie a ktorú je povinný žalovaný vydať.

7. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 18.09.2017, č. k. 18Co 162/2016-71 predmetný rozsudok potvrdil. Vo svojom rozhodnutí sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie. Navyše uviedol, že nespochybňuje osobitný charakter a mechanizmus poskytovania revolvingového úveru ako dlhodobého, opakovateľného a obnoviteľného úveru, ktorý je žalovanému poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Uvedené však neznamená, že tento typ úveru nepodlieha právnomu režimu ZoSÚ. Niet pochybností o tom, že údaj o konečnej splatnosti úveru musí byť vymedzený konkrétnym dátumom a bezpredmetná je argumentácia žalobcu, že konečná splatnosť pri revolvingovom úvere sa nedá určiť. Účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších výpočtov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru, teda dokedy bude splácať úver. Pojem „termín“ predstavuje presné časové vymedzenie. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského v zmluve nie je uvedený ani tak, aby sa dal bez pochybností určiť odkazom na dohodnutý termín splatnosti jednotlivých splátok a ich počet. Uviedol, že správne súd prvej inštancie zistil, že úverová zmluva síce obsahuje uvedenie ročnej úrokovej sadzby, avšak v dvoch údajoch, a to: 26,28 % a 11,88 %, kedy len s odkazom na hviezdičku je definované, že táto úroková sadzba je v závislosti na výške vyčerpanej čiastky. Z tohto je nepochybne zrejmé, že žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy nemal vôbec žiadnu vedomosť, akou ročnou úrokovou sadzbou sa bude spravovať tento záväzkovoprávny vzťah medzi ním a žalobcom, aký úrok mu bude teda žalobca účtovať, pretože odkaz na Sadzobník poplatkov nemôže súd považovať za platné dojednanie úrokovej sadzby. Okrem iného aj v danom Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý predložil žalovaný spolu s odvolaním je úroková sadzba určená trikrát, pričom priemerný bežný spotrebiteľ nevie pochopiť, ktorou úrokovou sadzbou bude viazaný, ktorá sa vzťahuje na jeho úver a teda údaj takto uvedený v zmluve musel súd posúdiť ako absolútne neplatný. Keďže tento úver nebol presne exaktne a teda platne dohodnutý, potom je potrebné pozeráť na celú dohodu ako neplatnú s poukazom na § 37 a 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie odôvodnenie sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý považoval dohodnutie úrokovej sadzby dvojitou formou 26,28 % a 11,88 % za neurčité, nezrozumiteľné a teda neplatné.

8. Z výpisu z účtu Clubcard kreditnej karty za obdobie od 1.9.2018 do 30.9.2018 č. zmluvy XXXXXXXXXXXX zaslaného žalobcovi vyplýva, že k poslednému dňu v mesiaci má žalobca 36 splátok v omeškaní vo výške 2.731,95 eur, pričom stav pohľadávky k 30.09.2018 je 2.811,95 eura. Uvedenú sumu má žalobca uhradiť do 20.10.2018.

9. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

11. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu.

13. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z. (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje

primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

15. V prejednávanom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení úveru, a teda k strate finančných prostriedkov. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú, možnú v budúcnosti, ale išlo už o priame naplnenie hrozby. Finančné prostriedky vo výške 1.056,95 eura boli totiž žalobcom platené a žalovaným prijímané nad rámec toho, na čo mal žalovaný nárok s poukazom na právoplatný rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 17C 92/2016. Žalovaný v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 15.12.2010 uviedol úrokovú sadzbu dvojitou formou 26,28 % a 11,88 %, čo je potrebné považovať za neurčitú a nezrozumiteľnú dohodu o úroku, a teda v konečnom dôsledku za neplatnú. Rovnako v predmetnej zmluve nebol uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského jednoznačne a zrozumiteľne, ani tak, aby sa dal bez pochybností určiť odkazom na dohodnutý termín splatnosti jednotlivých splátok a ich počet. V dôsledku porušenia príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 11) sa poskytnutý spotrebiteľský úver stal bezúročný a bez poplatkov.

16. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nesporne na súde úspešne uplatnil porušenie jeho práva, v dôsledku čoho mu bolo priznané bezdôvodné obohatenie vo výške 1.056,68 eura. Ujma, ktorá nielen objektívne hrozila, ale v konkrétnom prípade aj vznikla, bola vo výške, ktorá predstavovala sumu 1.056,68 eura. Bolo preukázané, že žalovaný v dôsledku absencie obligatórnych náležitostí v zmluve, čo malo za následok bezúročnosť úveru, zinkasoval od žalobcu nad rámec pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o revolvingovom úvere predmetnú pomerne vysokú sumu, hoci na ňu zákonný nárok nemal. Z vykonaného dokazovania navyše vyplynulo, že napriek tomu, že rozsudok sp. zn. 17C 92/2016 konštatujúci bezúročnosť úveru č. XXXXXXXXXX nadobudol právoplatnosť dňa 02.11.2017, žalovaný od žalobcu naďalej požadoval zaplatenie pohľadávky titulom tejto úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX, a to vo výške 2.811,95 eura, čo je zrejme z listinného dôkazu - výpisu z účtu za obdobie od 01.09.2018 do 30.09.2018, ktorý predložil žalobca v priebehu konania. Nič na tom nemení následné ospravedlnenie zo strany žalovaného a jeho argument, že išlo o nesprávne odpísanú pohľadávku zo systému a tento závadný stav už žalovaný napravil a do budúca sa nebude opakovať.

17. So zreteľom na uvedené má žalobca podľa názoru súdu právo v dôsledku porušenia jeho práv ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj osobitnými predpismi (Zákon o spotrebiteľských úveroch) zo strany žalovaného na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobcovi jednoznačne vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé prívodiť mu ujmu vo sfére jeho rodinného života.

18. Výška priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Súd pri určovaní zohľadňuje rôzne kritéria, a to intenzitu, časové trvanie závadného konania, satisfakčnú a sankčnú funkciu a podobne.

19. Súd je toho názoru, že čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobkyňu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.056,68 eura, ktoré zodpovedá sume, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa vychádzajúc aj z toho, že žalovaný nerešpektujúc právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C 92/2016 naďalej požadoval od žalobcu zaplatenia sumy 2.811,95 eura a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Priznané finančné zadosťučinenie je tak vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca, nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa nepriznáva právo na finančné zadosťučinenie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď jej ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešný žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd až po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.